

DOBROGEA JURNĂ

ABONAMENTE:

Pe un an 10 Lei

Pentru preșți și învățători . . . 8 „

Anunțuri și Reclame după învoială.

ORGAN AL TINERIMEI DOBROGENE

Apare la 1 și la 15 ale fie-cărei luni

DIRECTOR ȘI PROPRIETAR

CONST. N. SARRY

Redacția și Administrația str. Dorobanților 17

Cerem cuvîntul Justiției

Barbații politici ai României, fără deosebire, recunosc, că unul din relele cele mai mari, de care suferă organizația acestui Stat, e reaua Administrație, și că legiurile cele mai desăvîrșite nu vor putea da roade binecuvîntate, cît timp va fi chemat să le aplice un personal administrativ în condițiunile celui de astăzi.

Constatarea aceasta nu are nevoie — credem — de nici o demonstrație; ea e pe lingă mintea fiecărui om. Am avea de adăugat un singur lucru și anume: că, dacă dincolo, în România „constituțională”, un personal administrativ corupt și venal a ținut țara în loc, sub multe raporturi, ba din punct de vedere al moralității publice a dat-o chiar îndărăt, apoi aci, în Dobrogea, lipsa oricărei selecțiuni și discernămînt la recrutarea agenților de tot felul, cari urma să aplice Legea — o lege nouă pentru populațiunea indigenă — a constituit o crimă, în cel mai larg senz al cuvîntului.

Socotită, pînă chiar în timpul din urmă, ca o „țară de surghiun”, Dobrogea a fost azilul tuturor zbirilor și necinstiților din România propriu-zisă și din Basarabia. Aceștia, tratînd provincia aceasta ca pe o „țară eucerită” iar pe locuitorii ei ca pe niște oameni „dați pe mîna lor”; neavînd în vedere de cît interesul și poftele lor proprii; administrînd numai... amenzi, bătăi și injurături, au necinstit aicea totul și toate.

Greșeală neiertată, intru cît felul cum va fi știut să cultive și să asimileze Dobrogea, era examenul de capacitate națională, pe care România îl dădea în fața celor șapte Puteri semnate ale tratatului de la Berlin.

...Era și timpul, ca înalții conducători ai treburilor publice din această țară să se reculegă. România nu e săracă în oameni cinstiți și destoinici, și nici Dobrogea n'ar merita par'că o soartă atît de vitregă!

Aceasta este cel puțin impresia, pe care ne-o sugerează ultimele evenimente.

La Constanța, în urma unei anchete rînduite la Primăria orașului, se desoperă și se dau în vileag, prin publi-

citate întinsă, toate actele necinstite de care s'a făcut vinovată fosta administrație comunală, de sub conducerea d-lui Ion Bănescu. Ordonanțe de plată nejustificate, înlăturări și dosiri de oferte, lipsă de scrupule, falșuri chiar, în scriptele comunale, sunt denunțate, fără nici un înconjur.

La Tulcea, de asemenea, ni se anunță de către „Dobrogea Liberală” foaia oficioasă din acea localitate, o anchetă la Primăria orașului, care să dezvăluie abuzurile comise de ultima administrație comunală.

Se pun astfel în sarcina foștilor edili ai celor două reședințe de județ acte și fapte pasibile de penalități riguroase — acte și fapte, cari dacă ar fi fost consumate de niște simpli muritori, de mult ar fi fost înflerate de Justiție, așa cum se cuvine.

Suntem îndreptățiți a crede că aceia, cari și-au propus s'o rupă cu un trecut dăunător din toate punctele de vedere și să inaugureze o nouă eră, nu se vor mărgini numai la denunțări platonice, care vor face cel mult lumea să creadă, că există în țara asta două feluri de dreptăți: una pentru cei mici și alta pentru cei mari! Fapte, ca cele de cari ne ocupăm, nu pot și nu trebuie să rămînă fără sancțiune.

Trebuie, odată pentru totdeauna, să se consfințească, că cei puși în capul afacerilor publice nu sunt trimiși acolo pentru a-și face treburile și pentru a îndopa o clientelă nesățioasă; trebuie, mai ales, ca marea masă a contribuabililor, a celor cari due tot greul, să vadă că ființa partidelor de guvernămînt nu-și are rațiunea de a fi numai pentru a se succede unul pe altul la desfătările Puterii, ei și pentru a exercita un control reciproc asupra actelor respective; trebuie, în sfîrșit, să vedem cu toții, că demnitatea, fie ea cît de înaltă, cu care a fost investită o persoană, un timp anumit, nu e un drept care să-i asigure imunitatea în fața legilor țării. Trebuie aleasă o dată neghina de griu; iar vinovații, ori cari ar fi ei, să-și primească pedeapsa.

Și date fiind moravurile noastre politice, — foarte bine cunoscute — trebuie să se procedeze fără cea mai mică întîrziere.

1 Decembrie 1907.

Const. N. Sarry

IMPRESII

Cine, din cîți au vizitat Capitala, n'a făcut o preumblare pe fostul „Pod al Mogoșoarei”, unde azi se restafă pe birji cu caucucuri, în vitrine luminate a giorno, pe balcoane, sub balcoane, în fața și în dosul perdelelor și galeriilor de nătase, luxul și destrăbălarea celei mai neînfrinate?

Și cine nu s'a oprit, înainte de a ajunge la capul acestui „pod”, în fața majestuoasei clădiri, ridicată în anul min-turii 1906, de către reprezentantul Dinastiei Cantacuzinilor, a cărui marel stă pe frontispiciul clădirii și d'asupra porții, ca o sfidare a... Constituției — a aceleiași Constituții, pentru a cărei respectare face atita caz partidul condus pînă mai odinioară de Domnia-Sa?

...Mă găsesc, zilele trecute, în Capitală și, în trecerea mea pe Calea Victoriei, privirea mea a fost atrasă, ca totdeauna, de reședința d-lui G. Gr. Cantacuzino.

Bura încet și sufla un vînt de acelea, care pătrund pînă la oase, pe cînd Palatul părea că rînjește ironic la vremea care începuse să se sbirlească.

În fața ușii de intrare a Palatului, cu căciula rînjită și îndesată pe urechi, cu minile virte în buzunarele unui zăbun rupt în coate, abia cutezînd să arunce în sus, din cînd în cînd, pe furis, cite o privire sfioasă, un țaran sta zgrebuluit, cu spinarea încovoiată, în așteptarea zilei de... „ert”.

Ași fi cercat să cobor un moment în adîncurile sufletului acestui „instrument de muncă” — cum i s'a zis de la înălțimea tribunei parlamentare, în ultimele discuții — și să cunosc ce gîndește și ce simte el, biet, flămînd și gol, și care, ori-ce s'ar spune, are conștiința că duce greul în țara românească, despre această minunăție de casă, la a cărei ridicare dînsul — o știe, fără îndoială, prea bine aceasta — a contribuit atît de mult?

Ași fi ținut s'aud din gura lui, în cazul cînd el ar fi fost dintr'un sat, pe unde a bîntuit jaful și pîrjolul în primăvara aceasta, ce crede dînsul asupra trăinicii în viitor a acestor palate uriașe?

Și așa mai fi dorit să știu, cum concepe el distanța dintre micimea lui și grandiozitatea evidentă a așezămîntului din fața-l?

...Toate acestea mi s'au perindat prin minte, în răstimpul cît am parcurs nu tocmai scurta și poleită cu aur îngrădire cu fer a Palatului d-lui Cantacuzino și la capăt, cînd să-mi arunc încă odată ochii asupra țaranului ce sta, adus de spate și rezemat de ușa colosalei clădiri, am avut o clipă perfectă impresia, că vîd pe legendarul Atlas ținînd Pămîntul în spinare.

CE-SAR.

IN BANCI, SATENI

Trăim într'o țară așa de bogată.

Suntem totuși un popor așa de sărac!

Cît ne e țara de bogată, ne-o dovedesc străinii, cari mișună prin toate colțurile: la orașe și la sate, la munte, la deal și la baltă, în păduri și pe cîmpii... peste tot în sfîrșit, unde e „miere” se adună aceste viespi, de care nu vom putea scăpa de cît învățînd și noi bine meșteșugul de a scoate mierea și mai ales cum se apără mierea scoasă d'agata

Cît suntem de săraci, cine nu mai vede azi, în Noembrie, atîtea luni după trista primăvară a anului de vecinică memorie, a anului 1907?

Și nu e o primejdie mai mare, pînă un popor, ca sărăcia.

Sărăcia aduce mizeria; mizeria aduce abrutizare, aceasta aduce timpire și asta peire.

Cînd un popor în sărăcie și mizerie, nu e încă abrutizat, dă mari speranțe pentru viitor: o o dovadă că nu se dă cu una cu două, o o dovadă că posedă puternice însuși de viață pe cari putem pune nădejdi multe, dar care, impun de îndată, conductorilor de orice fel, trezire, veghere, grijă și muncă.

Cu ce store străinii untul pămîntului?

Cu două lucruri: cu *capul* și cu *banul*.

Capul lui, îi spune cum să scoată un ban. Acest ban, este mijlocul de a-i aduce alt ban.

Cap avem și noi, peri-ne-ar întunericul din el, ca să nu piară chiar el. Ba nu mint de loc, cînd voiți spune că în bezna capul nostru stă ascuns mai mult diamant de cît în capul lor; dar diamantul nostru — inteligența noastră — e plin de zgură, care-i întunecă strălucirea. Meșteri buni, care să-l curețe bine... și atunci, steaua renașterii noastre, va lumina bine calea vieții și nu vom mai bojocăi în Ierusalimul pierzării.

La școală, oameni buni, la școală!

La școala statului—la școala vieții, la școala lumii, fraților.

Luminați-vă. Deschideți ochii, destupați-vă urechile, sumeteți vă mincecele și începeți. Incepeți zidurile cele noi ale noului Ierusalim. Incepeți a face un ban. Și acest ban, păstrați-l și învățați să cîștigați altul cu el. Incepeți cu stringerea economiilor voastre.

Dați-vă seamă, că în starea de azi a desvoltării popoarelor puterea cea mai mare, pîrghia cea mai puternică, care birue greutatea vieții, este *banul*, e *capitalul*. Ceea ce odată se *cuterea* cu sabia, azi se *robește* cu capitalul. Nu vă spun că popoarele bogate au robii pe popoarele sărace. Poporul sărac e în satul vostru. Uitați-vă unde e cîmătar: un sat întreg e în mina lui.

Și cînd te gîndești, n'af de ce te mira; pareă așa e în firea lucrurilor; d-ta care ești, să fii în locul cîmătarului, tot cam așa ai face; dacă ai inima bună, poate ai face ceva mai puțin. Știi, cînd n'af face? Cînd nu ți ar da meșii! Și știi d-ta cînd nu ți ar da meșii: cînd lumea cu care ai aface, te-ar pricepe și cînd—ce-ar face, ce-ar drege—nu prea ar avea nevoie de d-ta.

— Dar, o întrebare: cînd ești sărac cum să nu ai nevoie de bogat? La cine să alergi, la vreme de nevoie și, la incolțea să te dai legat și de mîini și de picioare, numai să scapi?

— Ca să scapi „dela incolțea” pentru ea în urmă să te vezi vîrit atîta, încît să nu mai poți nădăjdui să „scapi” niciodată—este un mijloc; e un mijloc sigur, dar... care presupune iarăși înțelegerea capului d-tale (vezi, mare, fără cap, nu e nici o nădejde de minuire în lumea asta!).

Acel mijloc e *stringerea economiilor în băncile populare*.

Băncile populare! Iată scăparea de sărăcie a poporului nostru. Isvorite din însăși nevoia celor ce duc greul și din dragostea de aceștia a oamenilor pricepători de rosturile neamului nostru, acest produs al *nevoii* și *sufletului* românesc curat, formează azi reduta cea mai puternică în calea vrăjmașilor răi, șiroți or inconștienți și la adăpostul căroră se plămădește izbăvirea economică și sufletească a unei țărâni de milioane, a însuși poporului întreg, a însuși neamului întreg.

Înțelegeți bine acest lucru, săteni și alergați de le întăriți. Ca furnica, alergați și stringeți din toate părțile, ban cu ban. Picătura mică, face lacul mare.

Ca miine-poimîine, veți avea la olaltă, în satul vostru, un *capital* mare, *al vostru*. Să știți că atunci și numai atunci, sunteți și voi stăpîni, pe banul vostru, pe *munca* voastră, pe avutul vostru. Și numai atunci veți simți și voi că trăiți în lume.

Băncile populare vor aduce mai întîi marele folos că vor concentra economiile sătenilor, care plină aci se risipiau în vînt, or se îngropa în pămînt încetul cu încetul, sateanul se va pomeni că are strîns un mic capital, fără să simtă cum. Odată cu creșterea capitalului, va crește și încrederea în sine, mîndria proprie, neafirmarea sufletească.

Neafirmarea sufletească e cu puțință numai acolo, unde e neafirmare economică. Iar neafirmarea economică vor aduce-o negreșit Băncile populare, care cu capitalul strîns, vor pune *credit* la dispoziția sătenilor, spre a nu mai fi prinși în lațurile cîmătarilor. Este cunoscut, că aceasta era una din pricinile cele mai de căpetenie ale sărăciei țărânilor români. Impins de nevoie, acesta căuta credit la cîmătar, la circiumar, la arendaș. Tot de nevoie, primea ori ce condițiuni se impuneau. Capetele nu se mai puteau plăti niciodată; abia dobinzile dacă le putea întreține datornicul cu întreaga lui familie, prin munca de o vară: în gura iernei strîns iar cu ușa, da din nou fuga la cîmătar și iar se începea afacerea dela cap, — capetele din trecut rămînînd tot capete. De altfel, capetele nu interesează pe cîmătar. E sigur chiar de multe ori, că le pierde. Tînta lui însă e să te aibă în mină, să-ți robească *munca*, cu care el înzecește capitalul. În satul cutare, afacerile circiumarului cutare merg de minune. A vîndut și vinde pe datorie. Capetele nu-l interesează atîta, dacă „l'ascult”, (altfel, îl vezi zilnic la judecătoria cu cel „șarlatan”). Un cătun întreg e în mina lui, vara întreagă. Priceput în a storcea *munca* „robilor” azi are proprietăți și vii întinse, iar cătunul lui... din fruntea satului cum era odată, azi e cel mai sărac, cu oamenii cei mai neînțelegători din sat.

Băncile populare au această chemare socială-economică, de a face pe sătean *stăpin pe munca lui*, ferindu-l de cîmătar, punîndu-i credit estin la îndemină,

Înțelegeți odată, săteni, ce cîștig mare vă aduc băncile, cînd vă împrumută cu 7. 8 și 10 la sută pe an, adică 15—16 bani—parale d'ale micile—la pol pe lună, în loc de doi lei, doi frînceșori de argint; și pricepeți odată, ce înseamnă a fi cineva *stăpin pe munca lui*!

Dar, iar vă spul: băgați de seamă un lucru. Băncile n'au izvor nici în cer nici în pămînt, ele au izvor în punga voastră, în capul vostru, în inima voastră, în munca voastră, în economia voastră. Ca să ai de unde lua miine mai mult, du-te și pune d-acumă mai eite puțin. Așa se face treaba.

Dar, băncile populare, odată întărite și bine conduse, vor aduce un folos și mai mare. Aflați în posesiunea unui capital, cu o educație economică oarecare—lucru pe care neapărat îl aduce organizarea în asociații.—*producțiunea* va crește în mod simțitor. Sătenii organizați în obști, vor lua cu preț mai estin pămîntul de care au nevoie direct de la proprietar, evitînd pe arendașii intermediari. Îi vor munci după o rînduială oarecare, cu instrumente bune cumpărate tot prin bancă, cu vite bune; produsele le vor vinde în comun tot prin bancă, direct la casele mari, înlăturînd astfel specula și șarlataniile samsarilor jidani și greci. Cît nu vor fi de cîștigați atunci sătenii, de pe munca lor, care altfel, se duce în vînt!

Și vor mai fi folosiți, că se va iefteni și *consumațiunea* lor. Toate produsele, toate uneltele, toate articolele însfirșit, de care au nevoie în cantitate mai mare vor fi cumpărate de bancă direct de la fabrică sau depozitele mari și vor fi vîndute în cost la săteni.

Treptat, băncile populare vor aduce alt mare folos: cu capital și cu spirit economic, vor lua din mîinile străinilor toate întreprinderile, din care aceia store aur: grădinarîi, brutării, comerț de cereale și de fructe, exploatarea de păduri ș. a.

Din acest punct de vedere, băncile au o

mare chemare națională—făcînd în stare pe românii de a se folosi numai ei de bogățiile țării lor—și socială; scutînd clasa cea mai numeroasă de exploatarea șiroților și înarmînd-o în lupta vieții: micșorînd astfel prăpastia dintre clasele sociale ale țării de unde, de la fund, cu cîte mai adîncă fumegă gaze care se aprind, care cutremură, care dărîmă și răstoarnă, ca o urgie dumnezeiască.

Uit e de mare chemarea acestor instituții: o vedem limpede azi, cînd guvernul, în trebuința de reforme economice cu care va înzestra țara, nu găsește altă temelie mai solidă pentru acest așezămînt al reformelor, de cît tot băncile cu ramurile lor cooperative.

Și precum în „Cooperare” și-au găsit deslegarea progresului țările agricole înaintate—cum e Danimarca, Olanda, etc.—tot în „cooperare”, al cărei început este banca populară, tot aci ne punem și noi nădejdea mîntuirii noastre.

Conducătorii băncilor populare, pe care ni-l închipuim oamenii cei mai de seamă—altfel banca e un pericol—să ia aminte deci, să înțeleagă la ce operă mare sunt chemați.

Să îndemne pe toți, dînd ei exemplul, să depue regulat la bănci, ca să crească capitalul.

Să nu tindă la dividende mari—altul fiind rostul depunerilor—și să dea cu dobinzi mici, fără străgănit.

Să se ferească de oameni pricepași și egoiști, fie de a-i primi în bănci, fie mai cu seamă în consiliul de administrație, mai bine să-și facă rău d'afară, de cît dinăuntru.

Să nu împrumute de cît cînd e sigur împrumutatul și cînd aceasta o întrebuințat în producțiune. E un pericol a împrumuta pe cineva ca să-și îmbrace nevasta or fetele, or ași plăti datorii pe la circiumi.

Sunt cazuri unde se poate acorda împrumut fără a fi băgat în producțiune (spre exemplu a-și cumpăra un boi, a-și planta pomi, etc.), cum de ex. o nenorocire întimplată cuiva. Se cere atunci chibzuială și justă apreciere din partea consiliului.

În sfîrșit, cînd un membru al băncii e dovedit că e o piedică la progresul acestor instituții, coilăți să aibă curajul a-l elimina. Altfel e mai rău.

Ceea ce se cere mai presus de orice, este ca consiliul conductor să fie compus din oameni cinstiți, înțelegători și muncitori.

Și o altă măsură, merită a întări puternic băncile populare prin solidarizarea lor economică și morală, este federarea băncilor după regiuni.

Vom vorbi despre aceasta în numărul ce vine

I. Mihalache.

Vorbe înțelepte

Nu există de cît o fericire: datoria. Nu e de cît o mîngăiere: munca. Nu e de cît o plăcere: trumșul.

CARMEN SYLVA

Autoritatea și puterea sunt două lucruri deosebite e autoritatea se exercită numai moralmente și are înflurire asupra inimii; nici odată forța sa teroarea nu izbutesc a o da; ea presupune dreptate în cel ce o exercită și respect în cel ce o suportă.

LEGOUVÉ

Omul este productul educațiunii sale.

HELVETIUS

De vînzare una casă solid construită avînd 4 camere spațioase, bucatărie și pivniță, curte spațioasă și grădină cu diferiți pomi fructiferi, situate în Anadolchiol, mahalaua Koiciu, distanță 5 minute de oraș. A se adresa d-lui C. Lumezianu proprietarul lor.

Un manuscris inedit al lui Neofit, fost rabin (Rabi Moldavo)

Într-una din excursiunile la munte, abătându-mă și la Mănăstirea Rătești, din județul Buzău, unde după multe cercetări am aflat la o monahă, pe lângă alte-va documente domnești din secolul 17-a și două cărți în manuscris. Una cu conținut religios, un te-travanghel, care avea la sine cite-va file, care cupă cum am arătat cu altă ocaziune conține un fragment dintr-o cronică română; alta de un format 0,150,18 cartonată și cu scrierea măruntă, îndesată pe un eimp de 136 pagini, era un manuscris autograf al lui Neofit, fost rabin.

Mai înainte însă de a intra în amănunt asupra manuscrisului, să vedem cine este Neofit, rabinul?

În scurt pînă acum se știa că este un scriitor de la finele secolului al 18 și începutul celui de al 19, care s'a făcut cunoscut European prin o scriere anti-ovreiască de cea mai mare însemnătate.

Asupra originii lui s'a scris o mulțime de păreri și s'a ivit o mulțime de contra-verse. Antisemiții austriaci, în frunte cu Schneider (Deutsches Volksblatt No. 4355) susțin că Neofit a scris cartea sa în grecește, în Grecia, după care apoi s'a făcut traduceri în italianește, arăbește și românește. După Schneider și Herman Herbst, Neofit, după cum numele îl arată, a fost un călugăr grec, care îmbrăcase rasa monahală în Grecia sau mai bine zice în sf. Munte.

Drumont, în *La France Juive* (pag. 414 vol. II) din potrivă pare a se apropia de adevăr. Fără a preciza locul unde a scris și limba în care a scris, zice că autorul este un ebreu, născut în secolul trecut (13-a) care din rabin a devenit călugăr. Tot el îi dă și numele de rabi Moldavo, numire cu care apoi l'a înzestrat și antisemiții germani. Titlul primei și ultimei cărți cunoscute pînă în prezent, după Drumont, ar fi: *Rétulation de la religion des Juifs et de leurs rites par démonstration du vicieux et du nouveau testament*. Apoi mai departe se exprimă astfel: *Publié d'abord en 1803, en langue moldave, il fut traduit en grec moderne par Jean de Giorgio, et en arabe par les orientaux qui, victimes séculaires des Juifs, s'intéressent à la question sémitique beaucoup plus que nous ne le supposons. Réimprimé à maintes reprises en Roumanie, à Constantinople et dans plusieurs villes d'Orient, il a toujours disparu. Un habitant de Damiatra écrivait à ce sujet: „On peut appeler riche d'un grand trésor celui qui en possède une copie, et très riche qui en possède un exemplaire imprimé. La cause de ce fait est l'or Juif qui a essayé de faire disparaître du monde le souvenir de cet ouvrage."*

Raritatea acestei cărți în adevăr este de mirat și exterminarea ei trebuie atribuită celor interesați în cauză, totuși în același volum la pagina 422 atestă că autorul era un călugăr grec, idee de alt-fel împărțită și de scriitorii italieni.

Cu toată raritatea ediției române, după multe năzuințe am putut a-mi procura un exemplar tipărit la 1803. Titlul acestei cărți, lung ca la toate cărțile vechi românești, sună astfel: *Infruntarea jidovilor asupra lezei și a obiceiurilor lor, cu dovedirea din sfînta și dumnezeiasca scriptură, din cea veche și din cea nouă. Acum înții, întru acești chip tipărită, în zilele prea luminatului și prea înălțatului Domnului nostru Alexandru Constantin Muruz voevod, întru a dona domnie a Măriei sale în Moldavia, cu blăstarenia, și cu toată cheltuiala prea sfîntei sale Kirin Kir Iacob, mitropolitul a toată Moldavia. Întru Epografia sfîntei mitropolii în Iași, la anul de la Hristos 1803. Februarie în 8. etc.*

Această carte este împărțită în patru capitole:

a) Talna ascunsă și acum descoperită asupra Jidovilor pentru singele carele lași ei de la creștin, și ce face cu dînsul, cu dovedirea din sfînta Scriptură.

b) Despre înmulțirea Jidovilor.

c) Asupra numelui de Israel.

d) Când va fi o turmă și un păstor, (urmată de alte discuții teologice).

Din acest text era imposibil a dovedi, în mod precis, unde s'a călugărit Neofit, și în ce limbă a scris cartea sa. Odată cu descoperirea manuscrisului de care am vorbit mai sus, s'a rezolyat și problema originii, numelui și locului scrierii.

Manuscrisul poartă titlul „Catechizmul” lucrat după cum spune autorul spre mîntuirea celor ce vin, și spre combaterea celor dușmanii lui Hristos. Prefața manuscrisului, fără titlu, este o mărturisire a originii autorului și o profesie de credință bazată pe o mulțime de citațiuni biblice și evanghelice. După ce spune că Dumnezeu a pus soarele spre a lumina întunerecul și să stăpînească margi-nile nopții se exprimă astfel: *Așa și eu ticălosul cum am ajuns la plinirea anilor, la vîrsta de 40 de ani, cu întunerecul nopții am fost acoperit, că aproape de iad fiind eu nevederea spășenii întunecat eram. Atunci purtîndu-se acelaș duh peste apa botezului meu cel dat mie de părintele meu cel sufleteș Kir Ghiorghie Archimandritul și starețul de la sfîntul schit Cernica din țara românească.” etc.*

Și mai departe: -Cum am început a crede în Christos, mi-a deschis Dumnezeu ochii, cei sufletești și am început a pricepe sfînta scriptură, căci mai înainte deși am fost întru jidovine, tot n'am priceput tîlcul scripturei. și a luminat Dumnezeu pe prea sfîntul și prea laudatul milostivul stăpînul nostru Kiriu Kir Dositheș, Archiepiscopul și Mitropolitul a toată Ungaria, care m'a îndemnat ca să scriu această carte luminată ce să și zice: *Catechizmul, spre îndreptarea multora din Iudei, din ereticii cei ce vin către sfîntul botez, căci de față vedem că n zilele prea sfîntiei sale vin prea mulți către sfîntul botez dintr'alto neamuri.*

Din aceste pasagi credem că reese destul de clar că autorul manuscrisului este un călugăr de la Mănăstirea Cernica, care a fost rabin între Ovrei și după stăruințele mitropolitului Dositheș Filitis și a arhimandritului Chinoviu-lui a trecut la creștinism, devenit un asiduos creștin și un temeinic combatător antisemit al neamului său.

Manuscrisul e împărțit în patru capitole, și la început declară că va mai scrie și altă carte asupra obiceiurilor jidovilor.

Manuscrisul e din anul 1797, iar asupra afirmațiunii mele că a fost scris de Neofit cel care a tipărit în Iași cartea de care am vorbit mai sus, nu poate fi nici o îndoială.

Mai întii pentru că în însuși cartea imprimată la 1803 se spune de autor că a mai scris și alte cărți contra ovreilor, afirmațiune care se află chiar în manuscrisul aflător în posesiunea mea după cum am spus. Apoi chiar în acest manuscris la pagina 20, întilnim însuși mărturisirea numelui autorului în următoarele stihuri:

Numele scriitorului în stihuri:

- Nu este cu puțință, cine-vași să se mîntuiască,
- Ebreu fiind sau altă credință eretică, că,
- = Oh și vai cine dar să va mintui,
- Fără numai creștinul pravoslavnic de să va pocăi,
- Inimele și sufletele noastre fraților să smerim prin pocăință foarte
- Totdeauna să ne aducem aminte de moarte.
- Mă rog Doamne ca ertare de păcat să mi se dăruiască,
- Orbirea și rătăcirea cea glo niai înainte să nu să mai pomenască.

Nu sunt însă cu totul negreșit.

- Acuma și după ce rătăcirea cea Jidovească am părăsit.

- Hristoase fiul lui Dumnezeu dăruiește dar îndreptarea desăvîrșită.

La anul de la mîntuirea lumii 1797.

Citiind inițialele acestor stihuri de sus în jos, vedem că ne prezintă numele autorului: *Neofit monah*, și pe baza acestora contra-versa ridicată de Schneider și Drumont va dispăre. Neofit s'a călugărit la Mănăstirea Cernica din Muntenia, și tot acolo a fost scris operile sale.

Textul manuscrisului e de cea mai mare însemnătate, atît ca lucrare teologică, cit și ca scriere antisemită, și ar merita să fie publicată și imprăștiată nu numai în țară dar în tot locul unde se simte necesitate de bogatele cunoștințe și mărturisiri religioase.

Manuscrisul pe care îl posed a aparținut într-o vreme starețului Mănăstirii Butoiul și nu am putut afla cum a ajuns în mînă călugăritel din schitul Rătești.

Virgiliu P. Andronescu

Interview cu d-l Colonel Dr. A. Zissu

Luptătorii pentru acordarea drepturilor politice Dobrogenilor n'ar găsi moment mai prielnic pentru agitarea cu izbîndă a cauzelor, de cît acuma cînd se desbat în Parlament reforme de însemnătate vitală pentru statul românesc, ca acelea în chestia agrară și care reclamă colaborarea tuturor oamenilor de valoare din țara românească.

În aderăr cît n'ar cîștiga aceste debateri, dacă economiști de talia unui Spiro Diamandopol, financiari ca d-nii Hagi Lazăr și Radu Jonescu, logicieni ca d. Tanasache Hagi Ghiorghiu, oratori ca d. Isaia An-scher ori Ali Cezmelî Memet-Agu, higieniști și oameni politici ca d. dr. Colonel A. Zissu, Ion Băncescu, etc. ar contribui cu luminile lor în discuție!

Însă, fiind că Parlamentul român n'are încă cîntea și puțința de a prenumăra printre membrii săi somități ca cele de mai sus și pentru că ar fi păcat ca părerile unor asemenea capete de seamă să rămînă înmormîntate în țesutele respective, ne-am propus ca, pe cale de interviuri, să aflăm și să dăm publicității soluțiunile ce ne vor împărtași acești savanți, trîntiți de o soartă îngrată în această țărișoară, prea mică pentru măreția lor.

Vom începe cu d. Col. dr. Zissu.

L'am găsit la locuința d-sale, din strada Mircea, lucrînd la un birou încărcat cu vrafuri de cărți, poștale ilustrate.

După ce i-am arătat scopul vizitei noastre și l'am felicitat de alegerea d-sale ca președinte al Clubului Conservator din localitate — felicitare la care dînsul nu ne-a răspuns nimic — ne-a poștit să luăm loc pe un fotoliu, de pe care a trebuit să gonim un coloi, care torcea „ciorapi de lînă pentru distinsul nostru interlocutor.

— Stăbiciunea mea, pisicile! — ne zice, rîzînd, savantul doctor — și după ce luă poză ce-i convenia, prinse a vorbi.

— Voiești să aști, mi-ai spus, (tonul familiar al Doctorului să nu vă surprindă) părerea mea în chestia reformelor agrare.

— Da, d-le Colonel, încredințat fiind, că soluțiunile ce d-vs. reși propune și pe care, cu voia d-vs. le voi da publicității, vor contribui într-o foarte mare parte la deslegarea grelei probleme, ce preocupă azi, în cel mai înalt grad, pe toți bărbații politici deopotrivă.

— Apoi, d-le jurnalist, uite cum stă lucrul cu Reformele. Ai servit de sigur în armată și știi ce însemnează a reforma un militar. Socialiștii din Guvern sub curînt că introduc reforme vor să reformeze pe toți țărani, ca să nu aibă cine să le mai ceară Votul Universal, pe care dînșii l-au fugă-

duit. Trebuie să recunoști, că dinții fac un periculos joc de... cuvinte!

— Recunosc, d-le Colonel și presentimentul D-va îmi dovedește încă odată, că sunteți un adevărat cunoscător al moravurilor aceselor țări.

Dar în chestia izlazurilor, care ar fi soluțiunea preconizată de d-va, d-le Doctor?

— Cu izlazurile eu aș releza-o în două vorbe. Ce le trebuie la țărani rite, în secolul ăstu al aburului și electricității? Să-și cumpere toți mașini și să dea dracului ritele; atunci n'ar mai avea nevoie nici de imaguri și chestia ar fi tranșată.

— Dar ritele procură și hrană, d-le Doctor.

— Știi că s'a inventat o plantă. Cum îi zice?... dracu s'o ia... Soia! Așa... Apoi, aia, ei-că-i mai bună ca o vacă și unde mai pui, că nu mai umple bălătură de bălăgur.

— Știi, d-le Colonel, că mai e în discuție un proiect al așu zișilor judecătorei ambulanți.

— Judecătorei... ambulanți! Ce treabă pot să-și facă, dom'le, niște indivizi cari umblă forfolă toată ziua, cu traista 'n baf?

Oameni, cari n'au seamă la... pardon de expresie, cum pot avea scutu la cap! — Încheiă radios sarantul.

In acest moment, coloiul se prelingea de halatul interlocontorului nostru, pe cînd acesta îl netezea pe spinare.

— Slăbiciunea lui, pisicile, dom'le!...

Cu să nu-i turbur această intimă sindrofie, am salutul și am plecat, obținând în același timp promisiunea, că ori de câte ori vom avea nevoie de luminile d-sale, ne stă la dispoziție.

Reporter

Biserica cu hramul Sf. Petru și Pavel din Anadolchioi

La marginea șoselei ce duce spre Tulcea, și cam în mijlocul cătunului Anadolchioi, se află biserica cu hramul Sf. Petru și Pavel. Un comitet de inițiativă îndemnat de rîvna bunefredințe, cum și de dorința de a avea în cătun o biserică ca toate celelalte comune, prin o osirdio fără seamăn, a ajuns a construi acest sfînt locaș al păcii și iubirei.

Amestecul superiorilor ierarhicești în construire este firesc și justificat de faptul, că o biserică creștină ortodoxă trebuie construită, pictată și înzestrată conform datinelor bisericești noastre românești și după uzul stilului adaptat altor veacuri.

Biserica aceasta îndeplinește în parte condițiunile arhitectonice, dacă nu și artistico-arhitectonice. Lipsa de perfecțiune este justificată și de absența mijloacelor pecuniare ale obștei, construindu-se clădirea pe o bază mai dinainte acoperită de posibilitatea mijloacelor de execuție. Cu toate acestea, în construirea de localuri, ce au menirea a ne arăta posterității și mai ales inensului număr de vizitatori ce vor trece pe lângă ele sau și intrînd în ele, ar fi fost bine să se fie seamă în totul de planul similar al bisericilor din țară. Dacă am face abstracție de acoperămînt, în discernămîntul interiorului sunt greșeli de neiertat.

De regulă o construcție de biserică similară celor din secolele fericeșilor voievozi Radu cel Mare, Neagoe și Stefan cel Mare, are cele 4 diviziuni reglementare, numite după gratul poporan, tînda săracilor sau balconul, tînda femeilor sau prima încăpere, mijlocul bisericești sau sala cea mare și oltarul. Distanța de la ușa de intrare și pînă la fundul oltarului divizată în două, trebuie să dea un plus pentru partea doua, naos și pronaos, cam de 3 metri pentru antonaos. Construcția despre care scriem nu îndeplinește aceste condițiuni: partea interioară este una singură și cu o uniformitate în liniamente, în cît se aseamănă

mai de grabă cu bisericile romane, numai turla să lipsească.

De regulă o biserică trebuie să aibă o pisanie săpată în piatră într'o formă artistică și așezată deasupra ușii de intrare de la balcon; iar în dosul acestei pisanii, pe partea interioară din tînda femeilor, să stea scrisă cam aceeași pisanie, și cele ce nu se pot scrie pe piatră. Scrierea se face pe zidul din interior, ceva mai jos de cît chivotul bisericești desemnat deasupra ușii, care e susținut de cîtorți și de Domnitor.

Dacă pisania nu am văzut-o intrînd în biserică, apoi am văzut pictura ce acum tocmai s'a terminat.

Pentru un vizitator străin de țara noastră vederea ce o prezintă reprezentările sfîntilor, îi va produce impresia cea mai detestabilă, identică de sigur cu a tablourilor și sfîntilor iconarilor ruși, ce umblă pe la bîciuri cu mîzgălituri insuportabile de privit și ca execuție și ca colorit.

Pictorul, dacă trebuie numit astfel, — eu i-aș zice zugrav, — n'are nici o idee de armonia culorilor, cum de sigur nu și-a dat seama că pictează o biserică. Am zis: armonia culorilor, pentru că toate sunt duse la exagerație, ba ceva mai mult, la indecență. Îi lipsește de asemenea armonia lucrului executat, concordanța cu ce vrei să reprezînti. A face pe o sf. Paraschiva sub forma cea mai imposibilă semănînd mai de grabă cu o cerșetorie turcoaleă, iar sfîntii ceilalți groși ca bușii și cu bărbile cum nici o închipuire bolnavă nu le poate avea, aceasta nu se numește pictură.

Ceva mai mult, lîngă ușa, trebuia să albă loc M. S. Regele și Regina, pe peretele din dreapta P. S. Episcopul cu chiriarchii săi, ar la stînga cîtorții cari au străduit la ridicarea bisericești. Pictorul nostru însă, așează în dreapta ușii pe Regele și 'n stînga pe Episcop.* O anomalie ce nu se explică în nici un fel. Și fiindcă Episcopul o seund de statură, s-a apucat să-l facă pe Rege și mai seund, ceva mai mult asemănîndu-se la față cu Episcopul, în cît dacă ai schimba veșmintele n'ar mai cunoaște care este Suveranul nostru.

Acest lucru este absolut nepermis, și comitetul de inițiativă să nu-l îngăduie.

Reprezentarea M. S. Regelui, trebuie să fie făcută așa cum este, nu se poate tolera ori căru mîzgălitilor protejat de ori eme ar fi el, că să facă o execuție imposibilă ca cea din biserică.

Domnu pictor executant putea foarte bine să se trudească cît mai mult, ca cel puțin acest lucru să nu-l comită. Dacă zugravii cari au pictat bisericile de prin comunele rurale din țară, au căzut în excesul de reprezentare prin mărime exagerată a sfîntilor, mai mari ca uriașul Poliphem din basme, apoi aci pictorul nostru a voit să cadă în contra-pond și să facă toți sfîntii în cap cu Suveranul mai mic de cît e firesc, la fel cu P. S. Episcopul.

De dorit ar fi ca pictorii însăreinați cu execuția bisericești să fie mai conștienți, și să caute a nu se încumeta la lucrări peste puterile lor. La astfel de lucruri, meritul trebuie să fie ghidul de conducere și apreciere, căci altfel nu numai actualii, dar și viitorimea au drept să se îndoiască de capacitatea și integritatea noastră, a celor de azi.

Un trecător

* Zugravul nostru așezase, pe cît știm, la intrare și pe M. S. Regina, însă, din ordin, tabloul M. S. R. a fost înlocuit cu acel al P. S. Episcopului.

D-l Dr. Virgiliu Apostolescu

— fost Intern al Spitalului Civil —

s'a instalat de la Sf. Dumitru în Str. Carol No. 37 și dă consultații în toate zilele de la orele 3—5 p. m., pentru boale și operațiuni la femei și copii.

„Necesități inexorabile”

La Hotel „English” din Băneasa
Odaie mare și confortabilă,
Pentru o... pentru... Ce vă importă?
„Necesitate inexorabilă”!

Aici, Zissu pune de-o parte
Cîte-o diurnă apreciazabilă,
Pentru un... pentru... Ce vă importă?
„Necesitate inexorabilă”!

În plin Consiliu, Kir Tanasake
Păstră țecere inexplicabilă,
Pentru ce?... Pentru că... nu importă.
„Necesitate inexorabilă”!

Prin „Involală”, V. Ionescu
Luă lucrare considerabilă,
Pentru ce?... Pentru... Dar ce importă?
„Necesitate inexorabilă”!

Pe-un loc, pe gratis, șica Bui-Dabof
O porcarie foarte rentabilă
Pentru ce?... Pentru... Nu vă importă.
„Necesitate inexorabilă”!

Saragiu

Conrupția în oraș

D-lui Prefect al județului

Este firesc lucru, ca prin porturi, unde mișună de obicei o lume flotantă numeroasă, austeritatea în moravuri să se poată păstra cu mai mare anevoință și destrăbălarea să-și croiască drum larg prin mulțimea din ce în ce mai decăzută.

Din acest punct de vedere orașul nostru tînde parcă a ține recordul.

Știm, din sursă oficială, că corupția în Constanța a ajuns pînă acolo, în cît a speriat chiar și pe medici.

Fete, de 15-16 ani, bolnave în mod scandalos; băieți din gimnaziu căpușiți de boală venerice — fără a mai aminti de rest.

E îngrozitor ceea ce arătăm și n'am fi îndrăznit nici o dată să avansăm asemenea afirmațiuni, dacă nu le-am deține din sorginte eminentamente sigură.

O asemenea stare de lucruri trebuie să deștepte serioase îngrijiri și combaterea ei nu îngăduie tîrăgănelii și ședere pe gînduri.

...Corupție în oraș! De ce să ne surprindă acest lucru? De ani de zile, în ciuda celor mai elementare principii de moralitate, în drumul spre biserică al soțiilor noastre, chiar pe drumul și aproape în fața școlii copiilor noștri, funcționează două localuri publice de prostituție!

A intra în detaliu asupra celor ce se petrec noaptea și chiar ziua — în văzul tuturor, căci sunt așezate în centrul orașului — în aceste lupanare, ar fi a ne necinsti pe noi înși-ne.

În alte părți, pînă chiar și în Bulgaria, asemenea localuri sunt tolerate la marginea orașului și în locuri dosnice: Ar fi timpul să se ia măsuri și aicea.

Adresăm aceste rînduri d-lui Prefect al județului, cu călduroasă rugăminte de a pune stavilă unui rău, care ne răneste în cele mai intime simțămînte părintești.

Un bătrîn Constanțean

Cronica Științifică

De curînd, profesorul E. Perrier prezintă Academiei de Științe din Paris o foarte interesantă comunicare: Se poate deosebi o moarte aparentă de moartea reală cu ajutorul razelor X?

Ast-fel dacă individul nu este încă mort, razele X pot traversa cu ușurință abdomenul și intestinele, dar imediat ce moartea a survenit, intestinele devin opace față de aceste

raze, și prin proiecțiune radiografică vor putea fi fotografiate. Așa că dacă este vre-o îndoială asupra unei morți, nimic mai simplu de cât a radiografia viscerele, dacă nu se obține nici o imagine, ne găsim în fața unei letargii, iar dacă imaginea s'a putut obține, nu te mai poți gândi de cît la îngroparea răposatului.

Nimic mai simplu, atîta numai că trebuie să ai la îndămină aceste raze X, cari nu se prea găsesc pe ori unde, căci aparatele sunt complicate, costă cam mult și nu pot fi minuite de fite-cine.

Cu toate astea, există un mijloc mult mai simplu și tot atît de sigur, bucurîndu-se de avantajul că nu cere nici aparate costisitoare, nu costă mai nimic, și nici nu-l cîntăce de filosofie.

Se ia o bucată de hîrtie sugătoare se imersează în apă de plumb și se introduce în nărilor decedatului, lăsînd-o cîte-va ore. Dacă hîrtia nu-și schimbă culoarea, moartea nu-i reală, dar dacă se înegrește, apoi „Dumnezeu să-l erte” căci a murit de-a binele.

Înegrirea hîrtiei are loc prin aceea, că începutul de putrezire al cadavrului face ca să se degajeze hidrogen sulfurat, iar acesta transformă acetatul de plumb (alb) în sulfura de plumb care e neagră.

Noutatea senzațională a lumii, e noua descoperire a genialului Edison.

Toți cîți ați făcut case, știți cîtă bătaie de cap ați avut... Cîte necazuri cu zidarii, salănorii, cu toți meșterii, în fine cu care ați avut de aface. Unde mai pui grija ca să termini la mîna înainte de venirea iernii; într'un cuvînt dăduna mare, care de cele mai multe ori îți taie poarta de a mai deveni proprietar. Ei bine, toate acestea vor fi evitate de acum înainte.

Ca să faci o casă chiar cu 4—5 etaje nu-ți va trebui de cît 2—3 zile. Să nu crezi, cititorule, că-i greșală de tipar, sau vre-o glumă. Instalezi pur și simplu un tub de tuci, și-l umpli pe urmă cu un fel de pastă din pietriș, apoi, nisip și ciment: după 2-3 zile amestecul se impietrește, desfaci tiparul, aranjezi uși și ferestre, îți mobilezi casa și te muți în ea.

Așa cel puțin spune Edison că va fi în viitor.—Vor fi societăți cari vor poseda aceste tipare, pentru diferite mărimi și modele de clădiri, și cari îți vor putea da gata edificiile foarte solide din ciment într'un timp foarte scurt.

... Atîta numai că tocmai Societatea Edison, în care Edison e cel mai mare acționar, posedă cele mai mari fabrici de ciment din lume, și asta îți cam dă de gîndit.

Ca să poți conserva ouăle mult timp, este suficient de a le înmuia într'o baie de silicat de calciu; în acest mod se formează la suprafață o pătură impermeabilă, care împiedică germeii din atmosferă de a pătrunde înăuntru ca să provoace putrezirea conținutului.

M. Berberianu

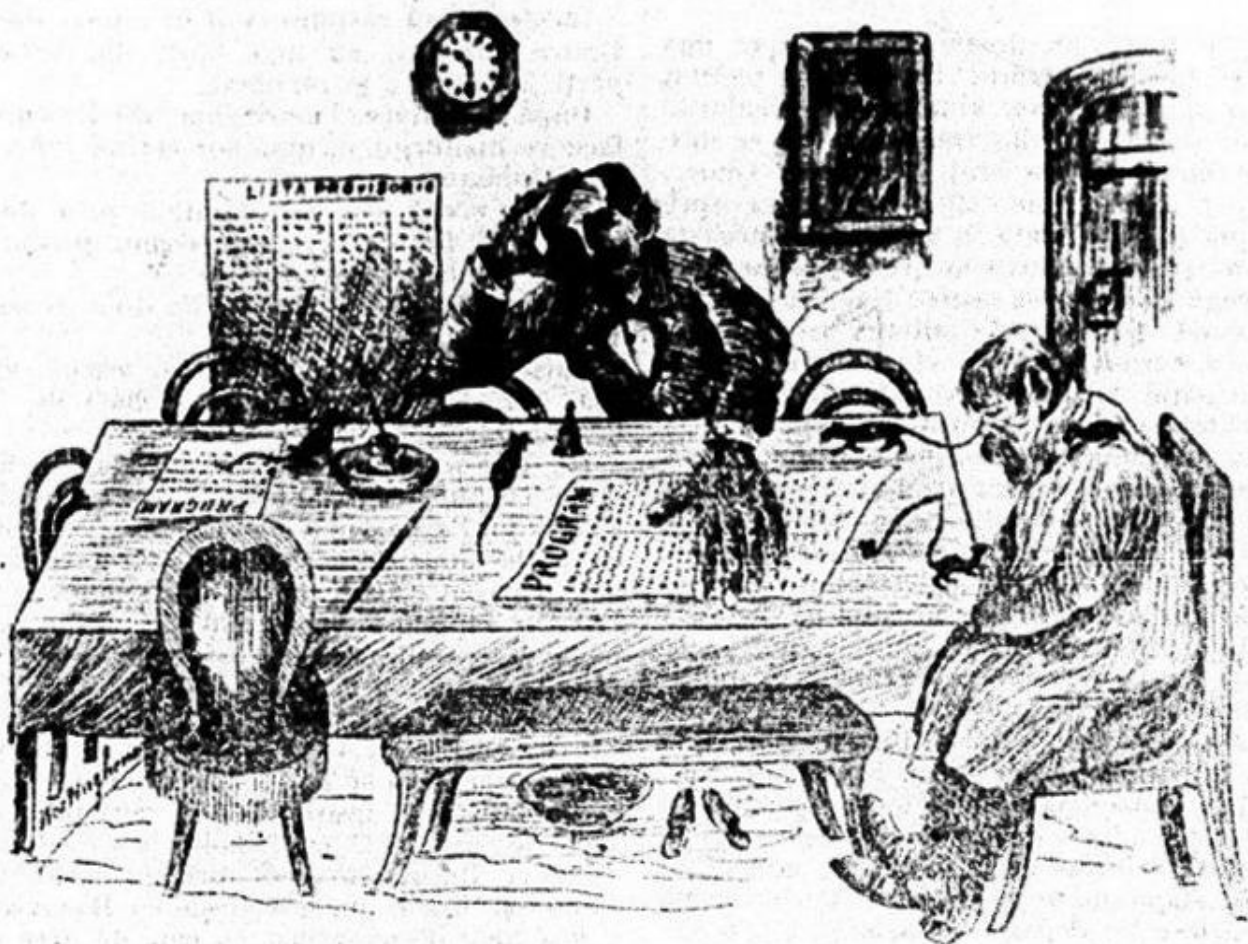
Paris, Decembrie 1907

ȘTIRI SCOLARE

Pe ziua de 1 Octombrie 1907 s'a mărit lefurile încă cu 15 lei lunar la următorii învățători din județ cari lucrează cu populațiune școlară eteroglotă: C. Cornescu-Caramurat, T. Nicolescu-Gargalicu Mare, M. Bonjuc-Gargalicu M., N. Teodorescu-Cobadin, I. Stanciu-Gîrlita, P. Popescu-Almalău, P. Dima-Ghizdărești, C. Drăguliu-Tuzla, V. Lepădatu-Asarlic și I. Atanasiu-Lipnița.—Pentru anul școlar viitor această măsură va fi aplicată la încă 20 învățători, cînd se va prevedea suma necesară în bugetul Ministerului.

— Pe ziua de 1 Noembrie a. e., s'a înființat din nou, încă o școală rurală în comuna Caracomer, cătunul Cerehozchioi.

O ședință a Clubului Conservator din Constanța

I. Ce se numește: Club? R. O adunătură... politică!

— Cercurile culturale urbane din acest județ au început cu multă activitate. În orașul Constanța seria conferințelor intime și publice, s'a început în ziua de 25 Noembrie a. e. Prima conferință a fost ținută de D-na institutoare Ecaterina P. Pașa, tratînd despre «Mijloacele de a asocia familia la problema școlii», apoi D-na institutoare Anastasia Titorianu vorbi despre «Calculul mintal». Conferințele au fost ținute în localul școlii de băieți no. 2 din Constanța, de la ora 2 la 4 p. m.

— Vacanța școlilor Froebeliene s'a modificat, stabilindu-se de la 15 Decembrie la 15 Februarie. În vederea greutăților ce copii mici de la 3—7 ani întâmpină iarna pe viscole și zăpezi. În schimb, vara ține curs tot timpul.

— Grație interesului ce D-l Prefect Sc. Vărnăv poartă învățămîntului, suntem informați că toate școlile din județ au fost la timp aprovizionate cu combustibilul necesar. De alt-fel orice cerere justă a fie-cărui învățător e imediat satisfăcută.

— S'a luat dispozițiunea, ca fie-care Sub prefect și Medic pe plasă în insepțiunile ce vor face prin comun, să viziteze fie-care școală, interesîndu-se fie-care de aproape, unul de nevoile școlii, altul de starea sanitară a elevilor, cum și de curățenia localității.

— S'a luat dispozițiunea ca directorii școlilor profesionale din țară, să fie și insepctoare a lucrului manual, la școlile primare de fete din orașe.

— D-l Revizor școlar, Paul Pașa, a făcut pînă în prezent insepțiunile speciale, pentru examenul de înaintare pe loc, următorilor învățători: D. Bujilă-Dăeni, I. Constantinescu-Rahman, M. Mitache-Ghelengic, T. Dima-Cuzgun, Gh. Pantaziu-Gheringec, Pr. M. Paraschiv-Topraisar, Gh. Cristescu-Topolog și D. Nedelcu-Cartal. Cum toți acești învățători sunt cunoscuți ca învățători energici, muncitori și conștiincioși ca activitate școlară și extrașcolară suntem convinși că vor fi admiși la examenul ce se va ține în Februarie 1908.

— În luna Maiu 1908 publicîndu-se un nou concurs pentru ajutoari învățători, vor fi admiși la acest examen toți acei învățători suplinitori, cari au ca suplinire pînă în prezent, cel puțin 3 ani, cum și certificatul de 4 clase secundare.

— În prezent se lucrează la Minister la un regulament pentru numirea conducătoarelor de grădini de copii cari au diplomă, cu titlul provizor, unificarea lefel, cum și stabilirea programei

— Următoarele locuri vacante de învățători se mai află în județ: Coslugoa, Haidar și Cheimcius; școli froebeliene: Dobronir Deal Baerandede, Asarlic, Ghizdărești. Doritorii pentru aceste posturi pot adresa cererile Revizoratului, însoțite de actele necesare.

— S'a luat dispozițiunea ca serbarea pomilor, să aibă loc în fie-care primăvară la toate școlile din județ.

— Ministerul a cerut un tablou de școlile cari au coruri religioase.

— Casa școlilor va interveni către cel în drept, pentru ca toate școlile rurale să aibă cîte o grădina școlară.

— Suntem informați că D-l Prefect, Scarlat Vărnăv, în urma propunerii Revizorului școlar, va prevedea în bugetul viitor al comanelor, sumele necesare pentru școlile de adulți, coruri, transportul la cercurile culturale, cum și mărirea salariilor servitorilor de școlile, acolo unde sumele sunt prea mici.

— Revizorul școlar Paul Pașa, în acest an școlar, a făcut următoarele insepțiuni: Septembrie: Școala de băieți Cernavoda, școala de fete Hirsova, școlile rurale din Gîrliciu, Ghizdărești, Topal Boascic, Biul-biul, Cobadin, Osmanțac, Satu Nou, Buceag, Gîrlita, Galița, Lipnița, Caranlic, Cuzgun, Gîrlia, Muciova; școlile froebeliene din Ghizdărești, Cobadin și Lipnița.—În luna Octombrie: Școala germană armeană, bulgară, școala de fete No. 2, școlile rurale din: Cavargic, Caraharman, Tuzla, Gheringec Copucei, Mangalia, Hagilar, Sarighiol, Chiragi, Azaplar, Canlichioi Caracomer, Docuzaci, Calfachioi, Gh. venlia, Enghez, Topraisar, Musurat, Canlia, Coslugoa, Parachioi, Cuzgun, Mărleanu, Aliman, Vlahchioi, școlile froebeliene No. 1 și 2 din Constanța, Tuzla, C. nlia și Caraharman, Luna Noembrie: Școala de tete din Cernavoda de băieți din Hirsova, Doenzol, Dobrobanu, Ghelengic, Cartal, Saragea, Tortoman, Chiorcișmea, Azizia, Facria Ciobanu, Dăeni, Urumbei Topolog, Calfa, Rahman, Dulgheru, Capugi, Erchesec, Satișchioi și Tășpın r. — În prezent se află în insepțiunea școlilor din Caciamac, Mahmut Cuiș, Cocargoa, Enigea, Adamelisi, Pestera și Medgidia.

TRAIAN BELU

AVOCAT

Constanța

Banca de scont

SULINA

Pe la toacă ne ureăm pe-un vapor mai mic și plecăm înainte. De-abia am pierdut din ochi morile de vânt de pe dealurile Tulci, și iată că din ramul Sulinii se desparte un al-treilea braț — „Sfântul Gheorghe”, a cărui linie albă se îndoaie spre dreapta și se ’nfundă ’n stufăriș. În această rupere și împrăștiere de valuri peste delta Dobrogei, Dunărea pare c’ar încerca să ’ascundă, să fugă de puterea covârșitoare a mării, care-o atrage, o cheamă de departe cu strigătul talazurilor ei. De jur împrejur, cit bate ochiul, e o luncă mlăștinoasă, acoperită de papură și de sălcii. Brațul Sulina, în mare parte canalizat cu malurile pietruite, saștone drept și alb ca o trimbă peste netezișul acesta verde, pustiu, nemărginit. Unde și unde vezi pe mal cite-un conac de pescari, o hrubă lungă învâlită cu malduri de stuf. Cite-o barecă, cu pinzele ’ntinse, se ivește, ca o pasere din alte lumi, în dunga argintie-a apei. Cai slobozi, cu coame lungi, ies din desigurii, scutură din cap și se uită țintă la noi, cu un aer mirat, întrebător. Pustiitatea, sălbătăcia acestor locuri neumblate, întinsele păduri de trestii, carii și leagănă în vânt vîrfurile arămii tăcerea aceasta adîncă, stăpînitoare pe ’ntregul cuprins, toate fac să te crezi departe de pămînt, într’o planetă nelocuită.

Către seară zărim înaintea noastră, mai întai cite-va suluri de fum risipindu-se molatic în albastrul limpede, străveziu, al cerului, apoi catarguri ascuțite din ce în ce mai multe, din vîrfurile cărora atîrnă rețele de fringhii ca niște pînze de păiajin, apoi coșuri înalte, turnuri de biserică, coperișuri de case, — un oraș care iese din apă și se ridică ’neet, atras în vază ca de puterea unei vrăjti. Este Sulina, limanul fericit în fața căruia trag corăbiile mării și ale Dunării, — poarta largă prin care trec bogățiile tuturor continentelor, purtate de la un capăt la altul al lumii, pe drumul neted și fără pulbere al apelor.

De-alungul cheului sunt înșirate, cu privire spre mare, otelurile, agențiile, palatul Comisiunii Dunărene și toate clădirile mai de frunte ale orașului. Două diguri largi de piatră călăuzesc valurile canalului în lăuntrul mării. Aci se sfîrșește lungă și glorioasă călătoria a bătrînului Istru. Aci mîndria și puterea fluviului-regu se farmă de talazurile grele ale mării, învălmășind în vuetul acestei izbiri, undele și strigătele întregului popor de rîuri, pe cari le-a smuls din coapsele munților. Și în sfada aceasta de ape neliniștite, deasupra volburei aceștia îngrozitoare, se leagănă pururea un clopot, a cărui bătaie dă de știre marinarilor, pe vreme de ceață, să fie cu luare aminte.

E noapte. Sub cerul negru, fără stele, orașul doarme. Ascult plescăitul somnoros al valurilor — vecinica și deșarta frămîntare a mării. Departe, cele două faruri de la capetele digurilor lieărese în întuneric, ca două cîndele ’ntr’un cimitir. Din cînd în cînd mi se pare că aud glasuri tînguitoare bocîndu-se pe valuri. Dangătul clopotului răsună rar, înduioșat, în fioroasa împărăție-a nopții.

A. VLAHUȚĂ

Procesul Racovschi

Cititorii și-or fi amintind de regretabilul incident, ce a avut loc acum cite-va luni, în Sala „Elpis” din localitate, între meseriașii dela Corporații, de o parte și D-rul Racovschi și sindicalistii, de altă parte, cu ocazia unei conferințe ce Doctorul își propusese a ține cu privire la Legea Meseriașilor.

În ziua de 28 Noembrie a.e. a fost a treia înfățișare în procesul ce D-rul Racovschi a

intentat agresorilor lui, din ziua de 18 Februarie 1907, cu ocaziunea amintită mai sus.

Inculpații au răspuns, toți în număr de 9. Dintre martorii au mai lipsit: din ambele părți, la care s’a și renunțat.

După ascultarea martoriilor d-l Procuror face rechizitoriul inculpaților cerind judecătul o pedeapsă aspră.

Partea civilă era reprezentată prin d-nii avocați T. Belu și V. Mormoceanu, procuratorii al d-rului Racovschi.

Apărarea a fost susținută de d-nii avocați T. Fortun și Măgureanu.

Partea civilă cere și ea aplicarea art. 239, 152, 352 și 40 c. p. plus 2000 de lei despăgubire.

D-l T. Fortun din partea apărării arată punct cu punct că manifestația ostilă făptuită asupra lui Racovschi a fost mai mult o glumă ca multe altele de asemenea natură, ce s’au mai petrecut cu alți oameni de știință.

Apoi faptul hîrțuiei lui pe scenă nu poate fi socotit, c’ar fi fost comis cu premeditare, de oare ce nimeni nu s’a gândit la această, pînă cînd Racovschi n’a ridicat un scaun să lovească pe la spate pe Panaitescu care se urcase pe scenă strigînd la public să se liniștească, în care timp au sărit pe scenă mai mulți meseriași încăerîndu-se cu Racovschi. Apoi nici un martor nu spune și nimic nu dovedește că Racovschi a fost lovit de meseriași în cap de oare ce numai cu pumnul nu se poate sparge capul. Tovarășul lui eșind de după scenă cu o scindură, cu care vrînd să lovească în grămadă, întimplarea a făcut să-l lovească pe Racovschi în cap. Afară de martorul Petre Taină, submaistru la școala de meserii din București, care a făcut și face parte din sindicat și care a venit înadins în localitate să facă o mărturie în favoarea lui Racovschi, spunînd că Panaitescu și Vasiliu au pus la cale toate cele petrecute, nimeni altul nu spune că a putut vedea pe cine-va dînd în Racovschi, de cit că-l ținea și se întindeau cu el. Termină cerînd achitarea inculpaților.

D-l Măgureanu începe prin a spulbera punct cu punct acuzațiile d-lui Procuror. Arată apoi că Racovschi nu ar fi găsit apărătorii în Constanța dacă nu se găseau d-nii Belu și Mormoceanu. Face prologul acestui istoric, arată cauzele care au determinat pe guvern și ministrul de război a reforma și expulza pe Racovschi, trece la fondul faptului de lovire și premeditare, și, într’o românească curată, arată cit de mare era zăpăceala în acel moment și că nimeni nu-și poate da seamă de ceea ce s’a petrecut atunci.

Arată apoi în cuvinte foarte calde cum acești cinstiți și harnici meseriași au căutat să-și apere legea, atît de grav insultată și amenințată de d-rul Racovschi și că au făcut o operă patriotică stîrpind prin curagiul lor cuibul lui Racovschi, care preparase elemente de teapa lui pînă și în armată, pe care ’i sfătuia la indisciplina. Arată cum acel nenorocit, pe timpul cînd toată lumea lucra pentru desăvîrșirea expoziției naționale din anul trecut prin care să arătăm ce progres am făcut, Racovschi găsește cu cale a tipări acea broșură rușinoasă „40 de ani de robie, de sîrăcie și de rușine” din care d-l Măgureanu citește cite-va pasagi. Cînd d-sa a vrut să arate cum încheie broșura, cu fraza „Regi, Dumnezei, farisei, jos cu ei” d-l Președinte intrerupe pe apărător. D-l Măgureanu încheie cerînd achitarea inculpaților, după care se suspendă ședința.

După o deliberare de o jumătate de oră judecata condamnă într’o sentință comună pe patru acuzați la cite 100 lei amendă, pe cinci la cite 50, unul achitat și la 300 lei despăgubiri civile în comun, cu drept de apel.

Inculpații au declarat apel contra acestei sentințe

Reporter

Tînăr

dispunînd de cite-va ore libere, se oferă a ține onor. comercianților comptabilitatea dublă și corespondența română și germană. Adresa ACTIV la ad-ția ziarului.

INFORMAȚIUNI

După lungi și laborioase tratative, cele două partide de guvernămînt au căzut în sfîrșit de acord asupra chestiunii islarurilor — capitolul cel mai important, putem zice, din proiectele nouilor reforme, cu care urmează a se ocupa Parlamentul, convocat în sesiune ordinară.

Întelegerea între bărbații noștri de frunte grupați în cele două partide, nu e un act, pe care Istoria țării îl înregistrează pentru prima dată. Ori de cite ori au fost la mijloc interese mari, ambițiile cele mai nelînduplecate au făcut loc sacrificiilor celor mai scumpe.

Asemenea acte nu fac cinste numai persoanelor cari le făptuiesc, ci și țării căreia dinșii aparțin.

Din inițiativa D-nei Sc. Vărnăv urmează a se organiza o mare serbare, cu un bogat pom de Crăciun, pentru copiii săraci.

Toate persoanele bine-voitoare, care ar dori să ofere bani sau obiecte în acest scop sunt rugate să se adreseze D-nei Vărnăv, la reședința Prefecturii, D-nei Chr. Georgescu la școala profesională, sau D-nei Maior Jitianu, la Divizie.

Direcțiunea construcției portului avînd făgăduit un cit de larg concurs, serbarea promise a întrece toate așteptările.

Anunțăm cu deosebită plăcere că, începînd cu numărul de față, vom avea colaborarea regulată a tinărului și meritosului licențiat M. Berberianu, care, după cum am anunțat, urmează doctoratul la Paris.

D. Berberianu promite a ne trimete regulat cite o cronică științifică.

D. P. Șapira, furnizor al Curții Regale, proprietarul unei bijuterii și ceasornicării care face cinste orașului nostru, după o nouă călătorie în străinătate, și-a asortat magazinul, în vederea sărbătorilor apropiate și mai ales în vederea Anului Nou, cu tot felul de articele, care de care mai chic, și potrivite pentru cadouri, propunându-și a le desface pe prețuri cât de mici, numai pentru a-și satisface binevoitoarea clientelă.

Expoziția aranjată de d. Șapira e de un gust neîntrecut și atît valoarea cât și eleganța obiectelor deslice ori-ce concurență.

D. I. Buiuc a expus la librăria Nicolaescu un tablou în ulei, reprezentînd o copie după „Asaltul de la Smirdan” al Maistrului Grigorescu.

Originalul acestui tablou a fost vîndut cu modica sumă de opt-zece mii lei.

D. Buiuc, în reproducția d-sale, deși a căutat să ne redca cit mai exact originalul, — și a rășit în mod satisfăcător — e foarte modest în pretențiunile d-sale. Ori ce amator, vazănd tabloul, va conveni cu noi, că suma de 300 lei pretinsă de tinărul și talentatul nostru pictor, e pe cit de mică pe atît de meritată.

Cu ocazia judecării înaintea Curții de Apel din Galați a procesului dintre directorul nostru și d. Col. Zissu, d. Emil Vulpe, fostul primar al Galaților și avocat al părții civile în proces, susținînd că d. D-r Zissu era la Primăria de Constanța o „necesitate inexorabilă”, intru că fostul primar se găsea veșnic la București, iar primul ajutor, d. N. Simionescu, nu se ocupa de loc de Primărie, de oarece primise aceasta demnitate — de altfel remunerată N. R. — cu condițiunea ca să nu neglijeze afacerile d-sale de avocat, d. Al. Ignat, deputat și apărător al directorului nostru, în răspuns, s-a ridicat cu indignare contra bărfirei aruncate la adresa d-lui Simionescu, adăugînd că afirmațiunea d-lui Vulpe constituie o uricioasă calomnie și d-sa, în calitate de coleg, nu poate s-o lase a trece neînțierat.

În ziua de 8 c. se va da cu grațiosul concurs al D-nei General Averescu, un concert, în folosul săracilor din oraș.

Programul e foarte variat și nădăjdum că Constanțenii vor fi la înălțimea buneivoințe cu care mult stîmzată soție a d-lui Ministru de Război a primit a contribui la alinarea suferințelor nenorociților din acest oraș.

D. Emil Cașolțeanu, doctor în litere și filosofie, licențiat în drept, fost magistrat și profesor la Gimnaziul local, s’a înscris în baroul avocaților din Constanța, stabilîndu-se cu domiciliul în acest oraș, strada Romană 27.

D. Ștefan Vlădoianu a fost numit grefier la Tribunalul Jovi.

Alegerea făcută în persoana amicului nostru va fi primită, nu ne îndoiim un moment, cu o deosebită satisfacție de toți aceia, cari au avut sădă să afaceri la ocaziona instituție.

„Arhiva ambulantă” a Tribunalului de Constanța, cum îl zic toți cunoscuții d-lui Vlădoianu, nu putea avea loc mai nimerit, de cât acolo unde a fost instalat acum.

A apărut o interesantă lucrare asupra „delimitărilor și parcelărilor din județul Constanța dela 1882—1907” datorită d-lui inginer G. G. Vernescu, șef al inginerilor topografici din Dobrogea.

În numărul viitor ne vom ocupa de această lucrare.

S'a deschis, în str. Traian No. 28, sub firma „Dealul Pănești” un magazin pentru vânzare de vinuri naturale speciale și veritabilă țuică de Muscel, premiată la expoziția din Paris.

Se servește și la domiciliu.

Săptămâna viitoare va apare de sub tîpar un studiu al directorului nostru asupra „Proprietății imobiliare și deposedărilor de pămînt din Dobrogea”.

A sosit

Untură de pește proaspătă, veritabilă de morun, calitate garantată, importățiune directă din Norvegia, la Drogueria Medicinală Al. I. Heldebusche, Str. Carol, sub Hotel Regal.

ROMANIA

PRIMĂRIA COMUNEI CONSTANȚA

Sesiunea Ordinară

Sedința de la 5 Septembrie 1907

PROCES-VERBAL

No. 19.

Absenți d-nii Consilieri T. Cananău, Em. Brancovici și M. Cotta.

1. D-l Primar supune Consiliului cererea făcută de D-l Inginer G. Visin prin petițiunea înreg. la No. 10156 d'a i se plăti suma de 6700 lei ce pretinde că i se mai cuvine ca plată pentru planul canalizării orașului.

Consiliul văzînd expunerea d-lui Primar și lucrările din dosar;

Văzînd că după cum rezultă din contractul încheiat la 3 Iulie 1903 Primăria era obligată să plătească d-lui Visin restul din 6000 lei dacă și atunci cînd vor fi aprobate planurile de către Consiliul tehnic superior.

Că din moment ce planurile întocmite de d-l Visin n'au fost aprobate de Consiliul tehnic superior care prin jurnalul său cu No. 152 a cerut să i se prezinte alte planuri, Comuna nu mai poate fi obligată a plăti menționata sumă.

Pentru aceste motive.

Respinge cererea d-lui Inginer Visin.

2. Se aprobă procurarea a 44 stîlpi conform cu dimensiunile, forma, condițiunile și prețurile prevăzute în petițiunea Casei Ganz înreg. la No. 3116 din 12 Martie 1907, necesari instalațiunei electrice;

Se aprobă d'asemenea înlocuirea a 60 lămpi cu flacăra prin lămpi obișnuite cu arc conform propunerii d-lui Inginer Vasilescu Karpin făcută prin referatul aflat la dosar la pagina No. 360.

3. D-l Primar a supus Consiliului petițiunea d-lui Bujes președintele Comunității Izraelite din acest oraș, înreg. la No. 4031 din 3 Aprilie 1907 prin care cere ca Comuna să voteze o subvențiune de 3000 lei pentru a veni în ajutorul construcțiunei templului ce aceea Comunitate construiește în acest oraș.

Consiliul văzînd că în bugetul exercițiului curent nu este alocat nici un fond pentru asemenea subvențiuni;

Respinge cererea zisei Comunități.

4. D-l Primar supune Consiliului cererea făcută de mai mulți meșteri patroni din cartierul fierarilor, prin petițiunea înregi la No. 8952 d'a i le ceda terenul necesar pentru a face un cartier al lor.

Consiliul văzînd că fierarii au deja Cartierul lor destinat;

Respinge cererea.

5. D-l Primar supune Consiliului referatul d-lui conductor Ionescu dela Serviciul Tehnic al Comunei prin care sollicita a i se acorda o diurnă pe lingă salariul ce primește de oarece acest salar este mic și insuficient față de scumpetea traiului în Constanța.

Consiliul văzînd că în lipsă de fonduri nu se poate satisface cererea petiționarului pînă la votarea bugetului viitor;

Respinge cererea.

6. D-l Primar supune Consiliului petițiunea d-lui Verificator-șef de măsuri și greutăți, cum și intervenirea Ministerului de Domeniul No. 20148 din 25 Iulie a. c. pentru a se întregi salarul ce primea mai înainte numitul verificator, expunînd d-l Primar că în adevăr la votarea bugetului pe exercițiul curent se fixase salarul d-lui Verificator de măsuri și greutăți la suma de 220 lei, însă, bugetul fiind trimis spre aprobare, autoritatea superioară a redus salarul numitului la 180 lei pe lună.

Consiliul respinge cererea.

7. D-l Primar prezintă Consiliului cererea făcută de d. Comandant al Batalionului 5 de Vinători prin adresa No. 160. d'a i se da gardul cel vechiu rămas dela împrejmuirea Crădinei Mircea, în schimbul serviciilor aduse Comunei prin faptul că s'a găzduit în Cazarma aceluși Batalion oaspeții ce veneau să viziteze orașul Constanța anul trecut și cari nu puteau găsi alt adăpost în orș din cauza numărului mare al vizitatorilor. D-l Primar a mai adăugat că Comuna foarte recunoștoare pentru serviciile reale aduse de Batalionul 5 de Vinători se găsește în imposibilitatea de a satisface această cerere deoarece vechea împrejmuire nu mai există fiind întrebuințată de atunci la o mulțime de alte destinațiuni.

Consiliul văzînd expunerea d-lui Primar;

Respinge cererea.

8. Se aprobă a se debita Județul cu suma de 115 lei pentru apa consumată de Penitenciar pînă la 1 Septembrie 1906, cum și Ministerul de Interne cu suma de lei 207,60 pentru apa consumată de Poliție.

9. D-l Primar în aceeași ordine de idei a zis că Comuna este în drept să încaseze de la Ministerul Instrucțiunei Publice suma de 1216 lei costul apel ce c'a consumat de Școala Profesională din acest oraș dela 1 Septembrie 1897 și pînă la 1 Ianuarie 1907; că s'a cerut această sumă, însă Administrațiunea Casei Școalelor prin adresa No. 5281-907 a respins că nu ar putea plăti apa consumată de școala profesională de cît dela 1 Aprilie 1907;

Că din moment ce dreptul Comunei este recunoscut, trebuie să i se plătească cu începerea dela 1 Septembrie 1897 de cînd școala a început a consuma apa, iar nu numai dela 1 Aprilie 1907 nefiind nici o rațiune pentru această reducere a timpului.

Consiliul adoptînd în totul expunerea d-lui Primar.

Îl autoriză să intervină din nou la Minister cerînd plata sumei cuvenită Comunei.

ROMANIA

POLIȚIA PRĂȘULUI CONSTANȚA
PUBLICAȚIUNE

No. 15559

1907 Decembrie 4

Se publică spre cunoștințe generală că d-nul Jude al Ocolului Constanța, prin adresa cu No. 23410 din 1907 a fixat ziua de 9 Decembrie 1907 pentru vânzarea cu licitație publică a averei mobilă a d-lui Emil Stok din Constanța urmărîte pentru despăgubirea d-nei Sofia A. Marcu din Constanța de sumele ce are a primi în baza cărții de judecată cu No. 2053 din 907 investită cu formula executorie.

Vânzarea se va efectua în piața Carol din Constanța începînd dela orele legale.

Comisar, V. Marinescu

PREFECTURA JUD. CONSTANȚA
PUBLICAȚIUNE

No. 10351

5 Decembrie 1907.

La licitația care a fost fixată a se ține la Prefectură în ziua de 30 Noembrie trecut, ne prezentîndu-se concurenți pentru a se da în antrepriză executarea lucrărilor pentru repararea podetului de lemn de 3 m. deschidere pe șoseana vecinală Vlahchiei și Aliman la punctul Poteca, în valoare de lei 450, se aduce la cunoștința generală că în ziua de 23 Decembrie curent la orele 4 p. m. se va ține o aduna licitație în acest scop în localul prefecturei.

Licitatiunea se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiunile art. 72—83 din legea contabilităței publice.

Ofertele se vor primi în ziua licitației, pînă la orele 4 p. m. însoțite de garanția provizorie de lei 20.

Supraoferte nu se primesc.

Devizul și planurile acestor lucrări se pot vedea în cancelaria serviciului județian, în toate zilele de lucru.

Dispozițiunile art. 95 din legea pentru organizarea meseriilor sunt aplicabile la această licitație.

p. Prefect, G. Cristescu

p. Secretar, A. Roșca

G. M. MAGUREANU

fost Judecător, Avocat

Str. Dorobanților No. 17

50 vagoane
nutref

de grîu, orz, ovăz, mei și fin, predate gara Murfatlar. — A se adresa: Ilie Sava — în Murfatlar. 225322 222225663

Georgel Perlea

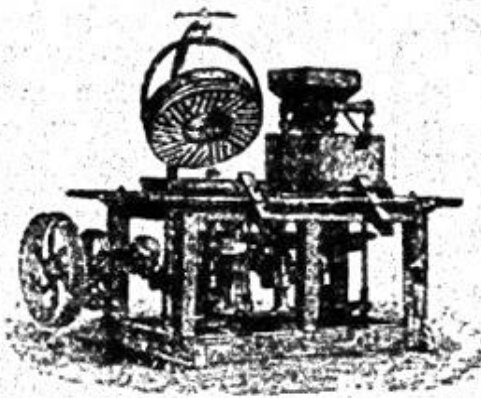
Brăila Constanța

Reprezentant general pentru județul Constanța al Casei de Mașine Agricole

Nicolae Fehér & C-ie

Societate în Comandită Furnizorii Cartii Regale

Depozitul instalat în STRADA MANGALIEI, în fața Grădinei Publice și asortat cu ultimele creațiuni ale industriei de mașini agricole, se află sub conducerea D-lui ST. CIȘMEGIU.

NOU	STICLE ISOMETROP	Conservarea Ochilor
Patentate în Europa și America		Patentate în Europa și America
Se va cere această IS. marcă pe fie-care sticlă.	CEA MAI CLARĂ VEDERE FĂRĂ A OSTENI OCHII	Evitarea Fluorescenței dăunătoare ochilor.
Experiențe făcute cu Razele Roentgen		
Sticle premiate de Academii oculare din Europa și America.		
Depositar general și unic pentru Dobrogea		
P. SCHAPIRA, Bijoutier		
Furnisorul Curței Regale.—Constanța		

Farmacia „VICTORIA“ POMPEI G. CIUPERCESCU (Braila)

Fost chimist expert al Vămei Brăila

Str. Carol No. 9 colț cu str. Comercială
vis-a-vis de fostul local al Băncii de Scont
CONSTANȚA

Medicamente, pansamente, specialități, parfumerie, cauciucuri etc., din cele mai renumite fabrici din străinătate.

Laborator special pentru prepararea pudrelor, prafuri de dinți, Eau de Cologne, parfumuri, specialități etc., chiar după cererea clienților.

Recomand în special distinsele mele clientele:

Pasta dentifrice „Aphrodita“ ultima creațiune în domeniul dentifricelor, neconținând cretă. Curăță dinții fără a-i zgîria, disolvă piatra fără a ataca malțul, desinfectează energic gura, lăsînd după spălare un parfum suav. Un borcan elegant 1 leu, 5 borcane 4 lei.

Apă de „Aphgurărodita“, care prin calitățile

ei neintrecutăcut ste, a fost preferată tuturor apelor similare. În stare concentrată servă ca anestesie în dureri de dinți. Sticla 1-25.

Cremă pentru unghii „Aphrodita“ pentru întreținerea și curățirea unghiilor, dîndu-le o culoare roz vie naturală și un luciu strălucitor, parfumînd și mina. Doza 1 leu.

EAU DE COLOGNE distilațiune quadruplă specială. 5 lei kilo.

Esență pentru preparat în casă Eau de Cologne. 1 dosă pentru 1 litru 2 lei.

Cornalin distrugătorul bătaurilor. Vindecare sigură în câteva zile. Doza 1 leu.

Gonoryl „Ciupercescu“. Remediū sigur și discret. Vindecă scurgerile cele mai rebele în câteva zile. Doza 6 lei.

Singurul depozit al acestor preparate, pentru toată țara.

Expediție promptă în provincie, contra mandat poștal, atît a preparatelor de mai sus cit și a oricelalte medicamente, trimițîndu-se rețeta.

Serviciul special pentru distribuția la domiciliu.

Marcu Birnfeld

Strada Carol, No. 71, Vis-à-vis de Poșta
CONSTANȚA

Mare magazin asortat cu toate articolele de:

ferărie, table de fer, cimenturi, uleiuri, geamuri, țevi de fer, robineterie pentru instalații de apă, closete, alămărie, armurărie, sticlărie, faianserie, sobe, etc. etc. etc.

Prefuri reduse.

D-na DOCTOR IN MEDICINĂ

Ersilia Cătescu-Nicorescu

DE LA UNIVERSITATEA din BUCUREȘTI

Specializată în dentică și boale de gură, la clinicile din Berlin. S'a stabilit în Constanța, Piața Independenței 25.
CONSULTAȚII 9-12 z. m. și 4-6 p. m.

De Vânzare la Anadolehiol un loc în întindere de 2236 m. p. cu 2 fațade, avînd pe dinsul ecarteruri, beciū boltit, fîntină în piatră în curte, o grădină cu 300 pomi altoiți și 180 butuci de vițe altoite.

A se adresa D-nei Căpitan Botez, în localitate.

HOTEL ȘERBANESCU

STR. 11 IUNIE

○ ○ Sub administrația însuși a proprietarului ○ ○
OFERĂ CAMERE BINE MOBILATE

DE O CURĂȚENIE SUPERIOARĂ

ȘI CU PREȚURI MODERATE

Vizitatorii pot găsi în acest hotel o găzduire liniștită.

LEGĂTORIE DE CĂRȚI	TIPOGRAFIE	LIBRARIE	RAME DE INCADRAT
ELEGANTĂ	TIPOGRAFIA DIMITR. NICOLAESCU		ESACITATE
ACURATEȚA	Piața Independenței — CONSTANȚA — Str. Carol și Traian.		PROMPTITUDINE
Asortată cu caracterele cele mai noi și moderne, cum și mașinele cea mai nouă invenție. Este în măsură a executa tot felul de lucrări alingătoare de această artă, în diferite formate, n și culori, cu cea mai mare acurateță, esacitate și promptitudine.			
Legătorie de Cărți și Incadrare de Tablouri			
Esecută cele mai elegante și plăcute lucrări.			
Unicul magazin de LIBRĂRIE și PAPETARIE			
Mare depozit de Imprimare și Registre pentru		Comunele rurale, Percepții, Parohii etc. etc.	
Tipografia Dimitrie Nicolaescu, Constanța			